

KURJER WIECZORNY

poświęcony sprawom ekonomicznym, giełdowym i politycznym
wychodzi codziennie popołudniu z wyjątkiem niedziel i świąt.

Redakcja:
ulica Reformacka Nr. 7
Telefon Nr. 2014

Prenumerata miesięczna bez odno-
szenia 44.000 Mkp, z odnośnieniem lub prze-
syłką pocztową 50.000 Mkp.
Cena numeru 2000 Mkp.

Ceny ogłoszeń za 1 wiersz milimetry:
Zwykle 750 Mkp. Nadesłane 2.250 Mkp.
Po kronice 3.000 Mkp. Na pierwszej stro-
nie 3.750 Mkp.
Załączniki wedle umowy.

Administracja:
ulica Dunajewskiego Nr. 5
Telefon Nr. 1310

Sprawa metropolity Szeptyckiego

W sprawie niespodziewanego powrotu metropolity Szeptyckiego do Polski, którego zatrzymały władze polskie w Dziedziach, zamieszcza dzisiejsza warszawska „Gazeta Poanna” rozmowę swojego współpracownika z ministrem wyznań religijnych i oświecenia publicznego Głabińskim. Minister powiedział między innymi: Wadomo, że metropolita wyjechawszy ze Lwowa zagranicę, prowadził wszędzie agitację przeciwko Polsce i przyznawał się do popierania rządu Petruszewicza, znającego wroga Polaków i rząd ten nazywał swoim. Niespodziewany wyjazd metropolity z Wiednia do Polski nastąpił wbrew znanej mu woli rządu polskiego, a o ile nam wiadomo, także wbrew życzeniu Watykanu. Nietylko w interesie porządku publicznego, ale także w interesie powagi kościoła i godności najbliższych jego dostojników rząd polski był zmuszony wstrzymać podróż metropolity do Lwowa i udzielić mu ratur, aby zatrzymał się bądź w Poznaniu bądź w innej miejscowości jaką wskaże, licząc się równocześnie ze stanem jego zdrowia.

„Kurier Polski”, który wprawdzie nie pochwała wydanym w sprawie Metropolity zarządzeń rządu pisze: Wiadomo, że z metropolitą toczono były rokowania o deklarację jaką miałby złożyć celem umożliwienia sobie powrotu do kraju. Do porozumienia jednakże co do tekstu deklaracji nie doszło, a o ile wiemy, stolica apostolska oświadczyła się przeciw wyjazdowi metropolity w tych warunkach do Lwowa. Metropolita lwowski rozwijał gorącą akcję przeciwną interesom państwa polskiego skierowaną do utworzenia państwa ukraińskiego z Galicji wschodniej. Polityka metropolity doszczętnie zbankrutowała, bo nie była ani mądrą ani przewidującą, skoro sojusznicy jego politycznie nie działają w dotychczasowym jego kierunku i pójść musieli na zamknięte dla metropolity bezdroża komunistyczne.

Przesadne wieści o katastrofie kolejowej na stacji Rozanka

Warszawa, 24 sierpnia. (Tel. od korespondenta). „Kurier Czerwony” przyniósł wczoraj alarmującą wiadomość o strasznej katastrofie kolejowej na stacji Rozanka, którą powtórzyła bezkrytycznie prasa prowincjonalna. W pogoni za sensacją „Kurier Czerwony” doniósł, że ofiarą katastrofy padło 50 zabitych i przeszło 100 rannych. W istocie katastrofa na szczęście miała znacznie mniejsze rozmiary. Według informacji zaczerpniętych telefonicznie przez Waszego korespondenta w wileńskiej dyrekcji kolejowej przyczyną katastrofy było skierowanie pociągu na t. zw. ślepy tor. Lokomotywa i 3 wagony wykoleiły się, przyczem było 3 zabitych z personelu kolejowego a 8 rannych z pasażerów. Śledztwo w toku.

Inspekcja p. Wojewody wołyńskiego

Łuck, 24 sierpnia. Wojewoda wołyński Stanisław Srokowski powrócił z tygodniowej podróży inspekcyjnej wzdłuż granicy wschodniej województwa, stanowiącej zarazem wschodnią granicę Rzeczypospolitej. Marszruta szła wzdłuż pasy neutralnego i dała możliwość zwiedzenia całego szeregu granicznych posterunków policyjnych, pełniących funkcje dawniejszych batalionów wojskowych. Wojewoda odwiedził nadto kilkanaście urzędów gminnych oraz miasta Ostróg, Krzemieniec, Korzec, Szumsk i inne. Ludność miejscowa wszędzie ożywianie witała reprezentanta rządu polskiego, a liczne delegacje wyrażały mu lojalność dla władz państwowych.

Niemcy podminowane komunizmem

Wiedeń, 24 sierpnia. „Arbeiter Zeitung” donosi z Berlina, że moskiewska międzynarodówka pod pretekstem wsparcia dla ofiar ostatniego strajku generalnego nadesłała Komitetowi organizacyjnemu rad fabrycznych bardzo znaczne fundusze, których obecnie komuniści używają na agitację. W czasie strajku generalnego i po nim komuniści rozrzucają olbrzymie masy pism ulotnych, których druk musiał pochłonąć olbrzymie sumy. Poza tym spotyka się w Berlinie o każdej porze dnia mowców ulicznych, którzy zachwalają raj sowiecki.

Berlin, 23 sierpnia. Rząd Bawarii wydał odez-

wę do narodu, aby się opamiętał i nie popierał żadnych dążeń rewolucyjnych. Odezwa głosi, że ojczyzna, znajdująca się w rozpaczliwym położeniu, nie dozna żadnej pomocy od komunizmu ani od bolszewizmu, oraz że nie mogą jej przynieść ratunku nowe awantury polityczne i gospodarcze.

Berlin, 23 sierpnia. Rząd Wirtembergii zakazał odbycia zjazdu partii komunistycznej, zwołanego na dzień 25 i 26 bm.

Berlin, 24 sierpnia. PAT. „Berl. Tageblatt” określa położenie polityczne w Saksonii jako silnie zaostrożone i przewiduje przesilenie gabinetowe.

Zaniechanie biernego oporu w zagłębiu Ruhry

Berlin, 24 sierpnia. Na konferencji rad załogowych w Essen zapadła uchwała zaniechania biernego oporu i podjęcia pracy. Na obszarze zagłębia Ruhry pracę częściowo podjęto.

WYDALENIE AGITATORÓW NACJONALISTYCZNYCH.

Düsseldorf, 24 sierpnia. Polradio. Władze francuskie wydalili z terenu okupacyjnego siedmiu niemieckich działaczy nacjonalistycznych aresztowanych w związku z zamachem na żołnierzy francuskich wykonanym w dniu 4 bm.

Droga do porozumienia francusko-niemieckiego

Berlin, 24 sierpnia. Polradio. Prasa radykalna jest zdania, że nota Poincarégo nie stanowi podstawy do porozumienia. „Rote Fahne” zauważa ironicznie, że porozumienie przecież jest możliwe kosztem rzesz pracujących i terytorjalnej całości państwa. „Vorwaerts” pisze, że nota francuska nie oznacza wprawdzie żadnego rozstrzygnięcia, ale tkwi w niej możliwość takiego rozstrzygnięcia. gdyż nota ta może utworzyć drogę porozumienia angielsko-francuskiemu, czy też nawet niemiecko-francuskiemu, drogę do zlikwidowania wojny o zagłębie Ruhry. Do takiego samego wniosku dochodzi „Voss. Ztg.” doradzając, aby Niemcy w swojej polityce spróbowali się oprzeć na zapewnieniach Poincarégo, że Francja nie żywi zamiarów zaborezych. Wychodząc z tego założenia, po-

wiada dziennik, że walka o zagłębie Ruhry będzie rozstrzygnięta w najbliższym czasie przez tych, którzy punktualnie wpłacają do kas podatki.

Odpowiedź angielska nie rychło nastąpi

Londyn, 24 sierpnia. Reuter dowiaduje się, że odpowiedź na notę Poincarégo nie należy oczekiwać wcześniej niż za dwa tygodnie, to jest po powrocie Baldwina.

GŁOSY PRASY ANGIELSKIEJ.

Paryż, 24 sierpnia. Dzienniki londyńskie, a zwłaszcza organa partii radykalnej i partii pracy, nie widzą w odpowiedzi francuskiej podstawy do zerwania stosunków angielsko-francuskich. Prasa angielska prawie jednomyślna jest w ocenie przyjaznego tonu odpowiedzi, dzięki czemu możliwość zerwania ententy jest wykluczona. Dzienniki wyrażają poza to nadzieję, że spotkanie obu prezydentów ministrów francuskiego i angielskiego odda sprawie dobre usługi.

„Times” omawiając odpowiedź francuską, wyraża zadowolenie z tonu i umiarkowania noty francuskiej, co stanowi rękojmię, iż sojusznicy dojdą ostatecznie do trwałego porozumienia. Ze szczególnym zadowoleniem podkreśla dziennik usęp odpowiedzi francuskiej, podnoszący, że okupacja zagłębia Ruhry nie ma bynajmniej celów zaborczych, lecz jest jedynie formą gwarancji.

Wrzenie rewolucyjne w Grecji

Krwawe starcia między wojskiem a strajkującymi

Ateń, 24 sierpnia. Doszło tu do starcia między oddziałami wojska a strajkującymi robotnikami komunistycznymi. Było dwóch zabitych i siedmiu rannych.

Ateń, 24 sierpnia. Ateńska Agencja donosi: Wczoraj doszło w Pireusie do krwawego starcia między strajkującymi a oddziałami wojska. Wedle

dzienników strajkujący rozbroili patrol z 7-min żołnierzy. Wyślany na pomoc oddział wojskowy został przez strajkujących zaatakowany przyczem dwaj żołnierze odnieśli rany. Wojsko dało salwę zabijając dwie osoby a raniąc siedm. Spokój został przywrócony. Robotnicy w porcie Pireus oświadczyli, że wracają do pracy.

Izolacja Ameryki

Paryż, 24 sierpnia. „New York Herald” donosi z Waszyngtonu, że prezydent Coolidge oświadczył, że zdaniem jego amerykańska izolacja względem Europy jest dzisiaj jedynie wskazana. Wydarzenia ostatnie w Europie politykę tę zupełnie usprawiedliwiają. Poza to zaś komunikaty amerykańskich obserwatorów w Europie stwierdzają, że w Europie nie zanoszą się na nic takiego, coby doradzało zaniechanie polityki Hardinga. Gdyby Stany Zjednoczone wzięły się do stosunków europejskich, mogłyby ponieść z tego powodu szkodę. Coolidge życzy sobie wprawdzie ostatecznego rozwiązania kwestii europejskiej, a przede wszystkim kwestii reparacyjnej, ale jest przeciwny wszelkim propozycjom nadchodzącym z

Europy do Stanów Zjednoczonych, zanim propozycje te nie znajdą zgody u wszystkich sojuszników.

Tajemnicza konferencja Hindenburga

Monachium, 24 sierpnia. Przed kilku dniami przybył tutaj Hindenburg, który został powitany przez policję państwową ze wszystkimi wojskowymi honorami. Hindenburg odbył tajemniczą konferencję w mieszkaniu premiera bawarskiego von Kahra, z byłym następcą tronu bawarskiego Ruprechtem. Konferencja ta miała podobno dotyczyć wystąpienia zbrojnego faszystów niemieckich w celu restauracji monarchii, naprzód w Bawarii, a następnie w całym Niemczech.

